

Indonesië 2011-2012

Deel 7

Hoe welkom zijn wij in Malang! Er hebben zich twee chauffeurs aangemeld die ons moeten afhalen . Een van het reisbureau Selamat Jalan Nederland en één van het hotel dat geboekt is.

Een enorm misverstand.....Selamat Jalan heeft Selamat Jalan Malang doorgegeven dat wij eraan komen.

Om een lang verhaal kort te maken, uiteraard kiezen wij voor onze vertrouwde

chauffeur van 2008, Djun. Ik ben zo blij hem te zien. De bescheiden Javaan, nu zonder gids, brengt ons naar het hotel The Chaha Cakra. Voor het gemak spreek ik voortaan over Cakra.

Het mooie hotel ligt buiten het centrum van Malang.

Hulpvaardige handen van het hotel helpen ons met de bagage. We gaan een prachtige maar nauwe gang door. De incheckbalie is zo klein dat er voor zelfs de twee medewerksters nauwelijks plaats is. De gebruikelijke formaliteiten worden ingevuld en Peter krijgt de sleutel van onze kamer. Na de incheckbalie volgt een mooie lobby en gaan we rechtsaf naar onze kamer.

Die ligt tegenover een grote eetzaal. Hoge planten met schitterende bloemen

Onttrekken onze kamer hiervan. Boven alle kamers is het overdekt met een glazen koepelvormige dak, evenals bij de eetzaal. Het hotel is helemaal versierd voor de

komende Kerst, compleet met kunstkerstboom en cadeautjes en er is zelfs op een podium een vleugel aanwezig. Op een bord buiten, zien we later, dat het hotel met de Kerst heel wat van plan is.

Wij krijgen een mooie kamer met alles erop en eraan, maar, geen terras. Een looppad verbindt alle kamers met elkaar. Als eerste nemen wij een kijkje bij het zwembad en dat heeft wel een terras met leuke tafeltjes en is overdekt

met uitzicht op het zwembad. Voortaan ga ik 's morgens, voor het ontbijt nog, eerst daar zwemmen en mijn koffie drinken.

In de kamer voel ik mij opgesloten en ik mis dat wijdsheid van Jati Homestay in Bali met het uitzicht op de sawah's.

Djun moet nog even naar zijn kantoor en komt ons later ophalen voor ons middageten. Daarna later haalt hij ons op en brengt ons terug naar het hotel. Met hem maak ik een afspraak dat hij om 19.00 uur weer in ons hotel zal zijn. We bespreken voorlopig twee uitjes. Het hotelpersoneel doet niet moeilijk

wanneer ik aankondig dat ik een gast ontvang. We doen dat op het terras bij het zwembad. Ik vertel hem ook dat ik oeh-oeh voor hem heb meegenomen en laat

koffie aanrukken door het vriendelijk restaurantpersoneel.

In die tussentijd gaan we zelf een kijkje nemen buiten het hotel. Behalve een mooi park, prachtig aangelegd met bloemen, is er in de wijde omtrek geen winkel te bespeuren. Nu ben ik niet bepaald iemand die graag winkelt, maar in

een vreemde stad vind ik kijken-kijken en niet kopen wel wat hebben.

Malang staat bekend om zijn milde bergklimaat in vergelijking met de verstikkende hitte van het hectische Surabaya. Malang is welvarend gebleven dankzij een combinatie van de verbouw van groenten en tabak aan de oever van de Brantas. Het is heel plezierig te wandelen in de gezellige drukke straten met elegante

Hollandse huizen. Met mijn ouders zijn we vaak in Malang geweest in de grote vakantie en ik ben benieuwd of ik nog iets herken. Het is ook tig jaar geleden dat ik daar ben geweest. Een schilderij dat mijn moeder met moeite heeft kunnen kopen in een hotel, heb ik geërfd en hangt in onze huiskamer.

Het avondeten doen we in het hotel. Later regent het flink. We blijven op het terras van het zwembad zitten. Ons laatste kopje koffie bestel ik weer in restaurant.

De was lever ik in door die in de bijbehorende de zak, gevonden in de kast, buiten de hotelkamer te zetten. De schoonmaakdienst haalt het op. Ik ben zelfs nog te beroerd om het formulier in te vullen en zet alleen ons kamernummer erop.

Morgen gaan we de stad verkennen met een becak. Van kennissen hebben wij diverse verzoeken gekregen om huizen te bekijken of om zelf wat boodschappen te doen. Hoe kan dat mooier gebeuren dan in een becak?

We zijn moe en met ritmisch getik van de regen slapen we gauw in.

Wordt vervolgd.

Mila Boom-Schenkhuizen